

[Kent Kirk]

te, at reglerne er uigennemsigtige, og at borgerne ikke forstår dem. Det er vores ansvar. Det er os, der skal sørge for, at de bliver nemmere at arbejde med. Vi skal give den offentlige sektor bedre mulighed for at motivere medarbejderne.

Som der også står i redegørelsen, er der alt for mange regler, der er centralt besluttet, og de virker direkte demotiverende over for mange af medarbejderne. Vi bør i stedet fastsætte konkrete mål og rammer for de offentlige virksomheder, og vi bør af de enkelte ledere kræve, at de træffer de nødvendige beslutninger, og at de indfriede politisk fastsatte mål, men det er vigtigt, at vi som politikere også giver dem de rigtige mål, så de er forståelige og ikke diffuse.

Hvis forbrugerne samtidig får et friere forbrugvalg af de offentligt producerede ydelser og konkurrencen imellem de offentlige institutioner bliver en realitet, vil det blive væsentlig nemmere for de politiske bevillingsmyndigheder at opfylde borgernes behov.

Det er vigtigt, at der gives større valgfrihed og indføres mere konkurrence inden for de forskellige offentlige serviceområder. Kun på den måde tror jeg vi kan tilsikre, at den offentlige sektor løbende tilpasser sig brugernes behov.

Det kan vel siges meget kort: De offentlige institutioner skal have ret til at tage selvstændige initiativer inden for deres områder, men det er brugerne, der skal afgøre, om de forskellige initiativer skal leve eller dø.

I andre dele af den offentlige sektor f.eks. social- og uddannelsesområdet bør den megen detaljerede styring erstattes af selvforvaltning. Det kan vi sikre ved, at brugerne i højere grad tager medansvar og engagerer sig i fremstillingen af serviceydelserne. Både de ansatte og brugerne vil på den måde få større glæde af selvforvaltningen. De vil få friere rammer i det daglige arbejde, og de vil selv kunne træffe beslutninger om arbejdstilrettelæggelsen, service-niveau, takster osv. Det vil give et væsentlig større engagement i det daglige.

Det betyder, at man ude i kommunerne fremover skal overlade løsningerne af offentlige serviceopgaver til brugerne mod til gengæld at udbetale et på forhånd fastsat bloktilskud.

Et af de mest oplagte områder, hvor løsningen af serviceopgaver med fordel kan administreres af private brugergrupper, er inden for børnepasningsområdet. Det har vi allerede set i visse af de kommuner, som har fået lov til at

praktisere det i frikommuneforsøget. Her har vi set eksempler med skolefritidsordning, hvor det har kunnet lade sig gøre via bloktilskudssystemet at få både forældregrupper og lærere til at samarbejde om en rationel udnyttelse af ressourcerne.

Tilsvarende har vi set eksempler inden for dagplejeområdet, hvor det har været muligt at få brugerne og de ansatte til at gå sammen og administrere, og de har haft en væsentlig større mulighed for selv at bestemme, hvordan midlerne skal bruges i de enkelte dagplejehjem. Jeg har selv haft oplevelsen at se det, og jeg har set, hvilken tilfredshed både brugerne og de ansatte har haft ved det pågældende system.

Det vil også være en fordel, hvis en større del af de offentlige tjenesteydelser kan finansieres via brugerbetaling. Finansiering gennem brugerbetaling kombineret med præstationslønninger og decentraliseret budgetansvar stimulerer til øget produktivitet. Desuden tydeliggør betalingen over for borgerne, at den offentlige virksomhed ikke er gratis, men trækker ressourcer fra anden virksomhed. Sammenlagt burde disse virkninger resultere i formindsket kødannelse, i og med at omkostningsbevidstheden stiger både hos producent og bruger.

Det, jeg lige har citeret her, stammer faktisk fra den rapport, som arbejderbevægelsens nordiske samarbejdskomité har udarbejdet. Det er et nøjagtigt citat. Derfor har jeg lidt svært ved, når jeg lytter til hr. Lykketoft, at se, hvordan Socialdemokratiets tankegang omkring brugerbetaling er, når man sammenholder det med det, som SAMAK har sagt i sin rapport. Jeg har svært ved at se, hvor kødannelsen er inden for de områder, som hr. Lykketoft har beskæftiget sig med. Er der kødannelse inden for miljø- eller arbejdsmiljøområdet? Er det det, man vil til livs ved brugerbetaling? Når jeg læser SAMAK-rapporten, hvor man siger, at man via brugerbetaling bl.a. kan komme kødannelsen til livs, ja, så må det jo altså være inden for andre områder, når det er i nordisk sammenhæng man arbejder.

Derfor vil jeg opfordre hr. Lykketoft til at være lidt mere fordomsfri, når vi diskuterer disse ting, for jeg er overbevist om, at når man virkelig skal kigge på redskabet brugerbetaling som en måde også at styre den offentlige sektor på, så kan det bruges mange andre steder end dem, hr. Lykketoft har nævnt her fra talerstolen.